

DOM

afsagt den 16. juni 2026 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Hanne Aagaard, Thomas Elholm og Andreas Riis Madsen (kst.)) i nævningsesag

V.L. S – 1679 – 25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

født Dato 1 1985

(advokat Troels Lind Pedersen, Aarhus)

Tiltalte 4

født Dato 4 2004

(advokat Bjarne Frøberg, Aarhus)

og

Tiltalte 2

født Dato 2 1995

(advokat Philip D. D. Møller, Aarhus)

Retten i Randers har den 17. september 2025 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (8-491/2025).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse for så vidt angår Tiltalte 4 og Tiltalte 2 og stadfæstelse for så vidt angår Tiltalte 1.

Tiltalte 1 har påstået frifindelse i forhold 8 og frifindelse i forhold 6-7 for så vidt angår den del af tiltalen, der vedrører spark, tramp og urinering, og i øvrigt formildelse.

Tiltalte 4 har påstået frifindelse i forhold 5, 6-7 og 8.

Tiltalte 2 har påstået frifindelse i forhold 5 og 8 og delvis frifindelse i forhold 6-7, således at alene den del af tiltalen, der vedrører slag i hovedet, kan erkendes, og i øvrigt formildelse.

Supplerende oplysninger

Der er vedrørende Tiltalte 1 fremlagt bl.a. statusnotater for misbrugsbehandling af 4. august 2025 og 4. maj 2026, udtalelse af 11. december 2025 fra cand.psych.aut. E, notater fra Aalborg Arrest med gengivelse af psykiatriske journalnotater af 30. september 2025 og 30. april 2026.

Der er afspillet alarmopkald af 5. maj 2024.

Forklaringer

De Tiltalte 1, Tiltalte 4 og Tiltalte 2 og vid-nerne A og B har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret, at han lærte A at kende som 13-14-årig, men at han den pågældende dag ikke havde talt med A i flere år. Han var tidligere meget sammen med A. De var et hold. Sammen med sine kammerater begik han indbrud for A, og de tog stof-fer hjemme hos A.

A havde sendt C efter ham. C er tosset og truer hele tiden. C truede tiltalte, fordi han 1-2 måneder tidligere havde sagt til A, at A skulle lade være med at sælge hash til børn. Han har også været oppe at slås med C. C henter hash hos A hver dag. Det er derfor, C har sagt, at tiltalte skal lade A være i fred. Når Bodega 1 lukker, er der ofte mange mennesker, der fe-ster videre hos A. Han har selv været med til at feste hjemme hos A.

Han var sammen med D den pågældende dag. De mødtes om formiddagen på bodegaen med Tiltalte 2 og Tiltalte 4. Han husker ikke tidspunktet, eller om det var aftalt. Han var meget fuld efter at havde drukket alkohol. Han havde også taget kokain. Han havde derimod ikke taget piller. Han hader piller og har aldrig rørt den slags. Han husker ikke, hvem der fik

ideen til indbruddet hos A, men det var måske ham selv. Han mener, at de alle fire var hjemme hos A for at tage hashen, som A giver de unge mennesker.

Tiltalte ryger ikke selv hash. Han ved, at A sælger hash til de unge, fordi han har en kammerat, hvis søn får hash fra A. Han havde As pas på sig, da han blev anholdt, men han husker ikke de nærmere omstændigheder om, hvordan han var kommet i besiddelse af passet. De vidste alle fire, at A var på Bodega 1 den dag, fordi hans havetraktor stod ude foran.

De brød ikke noget op, da de begik indbrud hos A. De gik lige ind. A låser aldrig døren. Da de mødte A på Bodega 1, var A stiktosset over, at de havde været hjemme hos ham. A fægtede ud efter ham. A kan sagtens gå uden rollator, og han havde ikke en rollator med på Bodega 1. Han gav A en lussing. Han tror, at de tre andre tiltalte på det tidspunkt stod et andet sted på Bodega 1 og snakkede. Han talte alene med A.

Bagefter kørte de alle fire hjem til C for at spørge, hvad der var Cs problem. De ville konfrontere C med det, som han havde lagt på Facebook. De traf dog ikke C. Han kan ikke huske, at der blevet taget noget fra Cs lejlighed, men det er korrekt, at der i hans bil blev fundet ting, der tilhørte C. Hans bil er en Peugeot 107. Det var den bil, som de kørte i hele dagen. Han husker ikke, hvem som kørte bilen, men det var ikke ham.

På vejen tilbage fra Cs lejlighed ringede A og sagde, at de skulle komme tilbage med tingene, som de havde stjålet. De kørte hjem til A for at finde ud af, hvad han ville. A stod og ventede på dem på gårdspladsen. Han kom op at skændes med A. A slog ham med en knytnæve og fægtede ud efter ham. Han tog fat i As arme og trak ham ind i huset. Det var ham selv og Tiltalte 2, der gik ind i huset. Han tror, at D var gået op til Brugsen, og at Tiltalte 4 stod oppe ved vejen.

Inde i stuen gav han A 2-3 lussinger, og A slog ham én gang. Han gav A et skub i brystet, så han røg ca. 1 meter tilbage og væltede ind i nogle stole. As hoved ramte stolene. Han hjalp A op og lagde ham på bordet. A blev ikke slået eller sparket, mens han lå ned. Tiltalte havde klipklappere på og sparkede ikke A.

Da A var på bordet, blev han slået med knytnæve af Tiltalte 2 2-3 gange. Tiltalte var ikke selv ved bordet på det tidspunkt. Han kom ikke selv tilbage til bordet, men gik ud af huset. Han

husker ikke, hvor lang tid der gik, fra han forlod huset, til Tiltalte 2 kom ud. Det kan godt have

været nogenlunde samtidigt, men han husker det ikke. De snakkede ikke om, at de skulle forlade huset.

De var kun to personer inde i huset hos A, og A var hele tiden ved bevidsthed. Han vil antage, at de slog hårdt, men han urinerede ikke på A. Det kunne han aldrig finde på. De truede heller ikke A. Der var aldrig snak om, at A ville ringe til politiet.

Der havde gennem en længere periode været trusler frem og tilbage. De tog hen til A, fordi de ville tage de ting, som A solgte til børnene, men det udviklede sig, fordi de var fulde.

Han blev afhørt af politiet to gange. Den første gang var han meget fuld. Han ved ikke, hvorfor han ikke har afgivet forklaring under grundlovsforhøret.

Tiltalte 1 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han blev skræmt, da han hørte mentalerklæringen læst op i retten. Det afspejler ikke den person, som han gerne vil være, og som han er i dag. Han har lært at styre sine følelser. Det er ikke korrekt, at han ikke har noget miste; han har i dag tre børn og en kæreste. Hans to døtre er henholdsvis 10 år og 13 år. De bor hos hans ekskæreste. Hun bor lige ved siden af, hvor hans kæreste bor, og døtrene er ofte sammen med hans kæreste. Han er blevet far til en søn, mens han har siddet varetægtsfængslet. Hans søn er i dag 7 måneder. Hans ekskæreste og hans kæreste har et godt forhold, og hans ekskæreste passer indimellem hans søn.

Hans familie har besøgt ham i arresten 2-3 gange om ugen. Hans ældste datter fik et sammenbrud under et af besøgene. Han har et tæt forhold til hende, og hans fravær har været en medvirkende årsag til, at hun i dag er i krise.

Han fik kontakt til en psykiater, da han sad i Silkeborg Arrest. Han fik ordineret medicin mod ADHD, som han nu har taget i halvandet år, hvilket har hjulpet ham. Han har fået ro i hovedet og lært at være i sine følelser.

Da han fik at vide, at han var bærer af et "kræftgen", var det en slags dødsdom, men efter mange møder med lægerne og løbende kontroller har billedet ændret sig. Det har været heldigt for ham, at "kræftgenet" tilfældigvis blev opdaget. Det betyder, at kræften kan tages i opløbet. Den mulighed forelå ikke for flere af hans nu afdøde familiemedlemmer.

Han ved ikke, hvorfor han har begået så meget kriminalitet i sit liv. Han er flov over det. Han var ruspåvirket under alle voldsforholdene, som han har begået. Han tog nogle drukture i forbindelse med, at hans familiemedlemmer døde af kræft. Han kunne ikke være i følelsen, men det kan han nu. Han har fået hjælp til det. Det var ham, der tog initiativet til psykolog- og misbrugsbehandling. Det gjorde han lige efter, at hans ældste datter brød sammen under et besøg i arresten. Det var før, han vidste, at han kunne blive idømt forvaring. Han har lyst til at komme ud af kriminalitet. Han har tidligere fået misbrugsbehandling i fængslet, men det er 15-20 år siden. Dengang var han ikke rigtig motiveret for det. Han har aldrig før fået en sådan hjælp, som han har fået de seneste par år i arresten.

Under opholdet i arresten har han fungeret som gangmand, og det indebærer en masse vanskelige situationer, men han har aldrig ladet sig provokere. Der har ikke været situationer, hvor han har været udadreagerende på trods af, at han har været presset af både sine medindsatte og sin egen situation. Når han bliver løsladt, vil han hjem og være sammen med sin familie. Han vil have et arbejde og fortsætte i psykolog- og misbrugsbehandling. Kommunen er kontaktet, og den står klar til at hjælpe.

Han har ikke været på udgang under varetægtsfængslingen. Han er under fængslingen blevet eksponeret for euforiserende stoffer, men har ikke ladet sig friste af det. Han har ikke haft adgang til alkohol. Psykologhjælp og misbrugsbehandling kan han fortsætte med altid. Det er hans plan.

Tiltalte 2 har supplerende forklaret, at han aldrig har forklaret, at A lå ned og svingede med armene. Han har derimod forklaret, at A kom hen mod ham og svingede med armene.

Han boede sammen med Tiltalte 4 på det tidspunkt. De var sammen den dag. De mødtes med Tiltalte 1 og D. Han havde kendt Tiltalte 1 et års tid. Han kender D via Tiltalte 1. De tog derefter på køretur og drak. Det var først sidst på eftermiddagen, at de tog ud til A. Han husker ikke, hvem der fik ideen om at bryde ind hos A. Han vil mene, at det enten var ham selv eller Tiltalte 1.

Han kender A fra bodegamiljøet. A er kriminel og sælger stoffer. Han har dog aldrig talt med A eller købt noget af ham. Han kender også C, som er psykopat. C har forsøgt at rekruttere ham, da han var 17 år gammel, og han har siden hen forsøgt at holde afstand til C.

C blev på et tidspunkt kæreste med tiltaltes svigerinde. Det var et meget voldeligt forhold. Han hjalp sin svigerinde med at flytte hendes ting fra C. Det var 2-3 uger inden episoden den 5. maj. Efterfølgende var C begyndt at jage dem. C dukkede op alle mulige steder og virkede truende. A havde ringet til C og fortalt, hvor de befandt sig. A blev derfor også inddraget i konflikten. Det begyndte den 30. april, da C skrev på Facebook ”vil i slås eller stik”. Det var ham selv og Tiltalte 1, der havde et mellemværende med C, hvor også A var indblandet.

Den pågældende dag var han meget fuld og påvirket. Han havde også taget antipsykotisk medicin. Han husker dårligt, hvad der skete. De mødtes ved middagstid. De var sammen hver dag i den periode. Der var ikke tale om, at de havde planlagt noget. Da de så, at A var på Bodega 1, kørte de ned til hans hus for at tage As hash, så han skulle forstå, at nu var det slut med at sælge den slags. Da de kom over på Bodega 1 bagefter, blev A meget sur. Det var medvirkende til den følgende episode.

Han mener, at det var Tiltalte 1, der gik hen til A på Bodega 1. Han husker ikke, hvor han selv var. A rejste sig og gik mod udgangen, mens han lovede bål og brand. Han så ikke, at Tiltalte 1 gav A en lussing. Han husker ikke, i hvilken del af bodegaen han befandt sig på det tidspunkt. Der var mange andre til stede. Hvis A var blevet slået, ville andre have set det, også bartenderen som stod kun ca. 2 meter væk.

Han husker ikke, hvornår i forløbet de tog hen til Cs lejlighed, men han var med hele tiden. Formålet med at bryde ind hos C var at tage hans computer. Det skyldtes, at tiltalte følte sig presset af konflikten med C og A. Det var også derfor, at de senere gik hen til As hus igen. Han følte sig presset af As opførsel på Bodega 1. Konflikten havde bygget sig op.

Bodega 1 ligger lige ved siden af As hus. Det var ham og Tiltalte 1, der gik ned til As hus. Tiltalte 4 var slet ikke med nede ved huset på det tidspunkt. Han husker ikke, om han så A i indkørslen, men han hørte råb fra huset.

Da han kom ind i huset, så han A svinge febrilsk med armene. A prøvede at få ”hakket” Tiltalte 1 væk. Han ved ikke, om A på det tidspunkt havde fået nogle skader. Han så A slå ud efter Tiltalte 1. Han så ikke Tiltalte 1 slå ud efter A. Tiltalte 1 prøvede at holde A væk. Han så ikke, hvad der skete, før A stod ved bordet. Han gik hen til A og slog ud mod ham 5-10

gange, hvoraf 3-5 slag ramte. Det var hårde slag med knytnæve. Slagene ramte i hovedet og ansigtet. Han slog kun efter hovedet. Han har ikke sparket eller trampet på A. A stod op, men blev slået i gulvet af slagene. Han ville kunne huske, hvis nogen havde urineret på A. Det skete ikke.

A lå ned, da tiltalte forlod huset. Han ved ikke, om A var bevidstløs. Det hele gik hurtigt. De sagde ikke noget til A. A sagde ”fuck af”. Tiltalte 1 trak sig ud af huset, da tiltalte begyndte at slå A. Han så ikke, at A sad eller lå på bordet. Han så kun A stå ved bordet. Han ved ikke, hvordan A kan have fået skaden på ryggen. Den kan måske være opstået ved, at A røg hen ad gulvet.

Han var påvirket og reagerede anderledes, end han ellers ville have gjort. Han ville normalt ikke have reageret så hårdt og slået så hårdt.

A havde forsøgt at lokke ham i baghold. A er en festabe. Det var normalt, at der blev taget narko hjemme hos A, ligesom der blev holdt efterfester. Han ved ikke, om A selv tog nar-ko, men narko var en del af As hverdag. A handler med alt. De tog smuglersmøger hjemme hos A.

Tiltalte 4 har supplerende forklaret, at han ikke kendte A, men havde dog hørt om ham. Han kendte heller ikke C, andet end ved navn. Tiltalte havde taget kokain og drukket alkohol den dag. Måske havde han også taget amfetamin.

Han havde hørt om konflikten med C og A, men vidste ikke meget om den. Det var rent tilfældigt, at han tog med til indbruddene. Han husker ikke, hvem der fandt på at begå indbrud hos A, men de var alle sammen indforstået med det. De var alle fire inde i huset.

Han husker godt, at de var på Bodega 1 den dag, men ikke præcis hvornår. Han husker ikke, at de mødte A, da han ikke kendte A. Han bemærkede, at der var en konflikt på bodegaen. Det var muligvis mellem A og Tiltalte 1.

Han husker ikke, hvem der fandt på, at de skulle tage hjem til C. Han var med derinde. Han ved ikke, hvad der blevet taget fra Cs lejlighed.

Det var Tiltalte 1 og Tiltalte 2, der efterfølgende gik hen til As hus. Han fulgte dem lidt, men un-drede sig over, hvad de skulle. De gik mindst 10-15 meter foran ham. De sagde ikke noget om, hvad der skulle ske. Han blev stående ude på fortovet ved As adresse. Fortovet ligger måske 50-60 meter fra huset. Han kunne se gårdspladsen. Han mener, at D stod ude foran Brugsen, som ligger lige over for As hus.

Han stod måske 30-60 sekunder på fortovet. Han gik derefter tilbage til bilen. De andre kom efter et par minutter. Han gik ikke med hen til A, fordi han skulle ikke tale med A. Han lagde ikke mærke til, om der var råben og skrigen ved As hus.

Han vidste godt, at der var en forudgående konflikt med A, fordi A solgte hash til børnene. Han var dog ikke selv indblandet i konflikten. Han lagde ikke mærke til, om Tiltalte 1 og Tiltalte 2 havde blod på sig, da de kom tilbage. Han ved ikke, hvordan han har fået blod fra A på sin jakke. Det kan være, at han fik et klap på skulderen af Tiltalte 1 eller Tiltalte 2. De giver ofte hinanden et klap. Han spurgte dem, hvad der var sket. De sagde, at A var sprunget på dem. Han tænkte ikke videre over det.

Han afgav forklaring til politiet i december 2024 og forklaring i byretten i 2025. Da han afgav forklaring i 2024, huskede han bedre hændelserne. Han ønskede oprindeligt ikke at afgive forklaring til politiet eller i grundlovsforhøret. Han ville ikke afgive forklaring mod sine venner.

A har supplerende forklaret, at han ikke har haft tænder i munden siden overfaldet, og at han var bedre gående før, det skete. Han flyttede til By 4 i 2006 og lærte dengang Tiltalte 1 at kende. Han havde en kammerat, hvis søn var venner med Tiltalte 1. Han kendte ikke de andre tiltalte, men havde dog set Tiltalte 2. Han havde ikke tidligere haft konflikter med Tiltalte 1.

Han kender kun C overfladisk. C kom ikke hjemme hos ham. Han mødte af og til C på bodegaen. C og kæresten havde spurgt, om de måtte købe hash af ham. Det er rigtigt, at han har været sigtet for salg af hash og er blevet dømt for det.

Den pågældende dag havde han drukket alkohol, men han var ikke fuld. Han havde ikke røget hash, og han var ikke påvirket af andre stoffer. Han ved ikke, hvor mange personer der opsøgte ham på Bodega 1. De kom direkte hen til ham. Han sad på en barstol, og de tiltal-

te befandt sig på begge sider af ham. Der var i hvert fald to personer. Han kendte kun Tiltalte 1.

Det kan godt være, at Tiltalte 1 på et tidspunkt gav ham en lussing, men han husker det som om, at Tiltalte 1 blot markerede med to fingre. Det skete vist to gange.

De sagde, at de havde tømt hans hjem, og at han bare kunne tage hjem og se efter. Han troede ikke rigtig på det, men forlod bodegaen for at køre hjem og se efter. Det tog ca. et halvt minut. De tiltalte fulgte efter ham, men det vidste han ikke. Han opdagede det først, da han var halvvejs inde i stuen. Han ved ikke, hvor langt der er fra fortovet til ho-veddøren, men værkstedsbygningen er 25 meter.

Under overfaldet sagde de tiltalte, at han bare kunne ringe til C. Han havde dog ikke Cs telefonnummer. Han er i tvivl, om der var 3 eller 4 personer inde hos ham. Han husker ikke i dag, om der var to personer, som holdt ham, mens en tredje slog, men alle personer i stu-en deltog i volden. Efter hvert knytnæveslag væltede han omkuld. De rejste ham hver gang op og slog ham igen. Han kan ikke huske, om han blev slået, mens han lå ned, men han blev tildelt en del spark, bl.a. i ryggen og i maven. Han tror, at han blev ramt i ryggen, hvor ribbenene sidder og ved rygsøjlen. Han var øm længe efter. Han blev ikke ramt på armene.

Hvis han i byretten har forklaret, at han nærmest ”gik ud”, hver gang han blev slået, er det rigtigt. Han blev slået med knytnæveslag, og det føltes desuden som om, han blev trampet eller hoppet på. Hvis han tidligere har forklaret, at han blev trampet på, er det korrekt. Han blev også løftet op på spisebordet, hvor han fik knytnæveslag i ansigtet. Han husker ikke, at han skulle være blevet kastet hen ad gulvet.

Han husker ikke i dag, at de tiltalte urinerede på ham. Han husker heller ikke, om de truede ham med at blive slået ihjel, hvis han ringede til politiet, men hvis han tidligere har forklaret sådan, er det rigtigt.

Efter at de tiltalte var gået, var han bevidstløs. Da han kom til sig selv, lå han på gulvet. Han ved ikke, hvor længe han havde ligget der. Han fik fat på sin mobiltelefon og ringede til alarmcentralen. Det var enten politibetjentene eller ambulancefolkene, der tog tøjet af ham. De sagde, at hans tøj var helt gennemblødt.

Han så først indkaldelsen til undersøgelsen af sit knæ efter 11 dage, hvor han igen kunne gå. Han ville derfor ikke ind til undersøgelse igen.

Der bliver ikke holdt morgenfest hjemme hos ham, når Bodega 1 lukker. Han går normalt hjem om eftermiddagen, før Bodega 1 lukker. Det var ikke meningen, at C og kæresten skulle ryge hash hjemme hos ham. De skulle kun købe af ham.

Han husker ikke, om der blev trampet eller hoppet på hans knæ, men han har fortsat smerter i knæet. Hvis han er blevet spurgt af politiet, om der blev hoppet på knæet, har han forklaret det til politiet.

Han husker ikke, om han den 5. maj 2024 forklarede til politiet, at han blev truet til ikke at kontakte politiet. Han kan derimod godt huske, at han den 16. maj 2024 forklarede til politiet, at de tiltalte råbte ”hvis du ringer slå r vi dig ihjel” .

Han fik nogle af sine ting tilbage, men han har ikke fået sin jakke og sit luftgevær tilbage. Han har heller ikke fået sit håndværktøj tilbage, men han har fået forsikringspenge udbetalt. Politiet sagde, at der blev fundet en lædervest i de tiltaltes bil, og han mangler fortsat sin lædervest.

Han blev efterladt liggende på gulvet med hovedet lænet op ad sengen. Han kunne ikke bevæge sig. Han prøvede at komme op at stå, men det lykkedes ikke. Den hvide trøje, som ses på fotoet (byretseksakten s. 546), har han muligvis haft på, men det kan også være, at den bare hang over en stol.

Han havde på det tidspunkt en tandprotese, som efter volden ikke længere passer. Han kan derfor ikke bruge den mere.

Han har ikke haft kontakt med nogen af de tiltalte siden episoden.

B har supplerende forklaret, at han og hans kollega ankom til stedet ca. 20 minutter efter alarmopkaldet. Meldingen gik på hjemmerøveri. Han kendte ikke ejendommen på forhånd. Der blev også sendt en hundevogn. Han husker ikke, om de selv rekvirerede den. Forurettede var ved at blive hjulpet ind i ambulancen, da de ankom. Han husker ikke, om forurettede havde tøj på.

Ambulancefolkene udleverede en plasticpose med forurettedes tøj. Posen var gennemsig-tig, og han kunne se, at tøjet var vådt. Posen var også tung. Han kunne ikke lugte urin. Han husker ikke, hvad det var for noget tøj, men det drejede sig om tøjet, som fremgår af rapporten af 5. maj 2024 om første patrulje på stedet.

Han skønnede, at forurettede var uegnet til afhøring, fordi han havde drukket alkohol og virkede chokeret.

Efter ambulancen var kørt, blev han og hans kollega på stedet for at undersøge huset og afspærre området. Der var tegn på tumult i stuen. Sengen var trukket ud fra væggen, pu-derne i sofaen var i uorden, og der var blod på gulvet og på en mobiltelefon.

Kriminalteknisk afdeling ankom, mens han var på stedet. Han husker ikke, om han selv eller hans kollega tog fotos på stedet. Forevist foto taget af teknikkerne på stedet har han forklaret, at afstanden fra fortovet til hoveddøren er under 100 meter.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Der er om skyldsspørgsmålet afsagt

”K e n d e l s e:

Forhold 5

Efter bevisførelsen for landsretten og efter en samlet vurdering af forholdets karakter og forløb lægges det til grund, at slaget i ansigtet var en spontan handling, der opstod pludse-ligt i kontakten mellem Tiltalte 1 og A.

På denne baggrund finder landsretten ikke grundlag for at fastslå, at Tiltalte 2 og Tiltalte 4 har medvirket til volden.

Tiltalte 2 og Tiltalte 4 frifindes herefter i forhold 5.

Forhold 6-7

Alle dommere og nævninger udtaler:

Det fremgår af de forklaringer, der er afgivet af Tiltalte 1 og Tiltalte 2, at de udsatte A for vold, bl.a. ved flere hårde knytnæveslag, efter at de var trængt ind i hans hjem. Det fremgår endvidere af Tiltalte 2's forklaring, at A lå ned, da de forlod huset, og at Tiltalte 2 ikke ved, om A var bevidstløs på det tidspunkt.

Det fremgår af personundersøgelsen, at efter volden havde en række skader i form af brud på højre underkæbe, brud på venstre overkæbe, brud i næsen, brud på to ribben, hudafskrabninger og blodunderløbne mærker i hovedet, på armene og på ryggen, og at nogle af skaderne var behandlingskrævende.

På baggrund af As forklaring, der støttes af de lægelige oplysninger, lægges det til grund, at volden bestod af knytnæveslag i hovedet samt spark og tramp på kroppen. Efter forklaringen lægger landsretten endvidere til grund, at A på et tidspunkt under eller lige efter voldsudøvelsen var bevidstløs.

3 dommere og 6 nævninger udtaler:

Efter As troværdige forklaring, der i det væsentlige svarer til det, som han oplyste til alarmcentralen og forklarede til politiet umiddelbart efter episoden, finder vi det bevist, at mindst tre personer deltog i volden.

Det fremgår af den retsgenetiske erklæring, at der på Tiltalte 4's jakke blev fundet spor af blod og dna, der med høj sandsynlighed stammer fra A. Det fremgår endvidere, at dna-profilen taler imod, at noget af det undersøgte dna stammer fra Tiltalte 2 eller Tiltalte 1.

Det fremgår af sagens oplysninger, at de tre tiltalte tilbragte dagen i fællesskab og blev anholdt sammen kort tid efter voldsudøvelsen.

På denne baggrund, og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, herunder at D ikke befandt sig i huset under udøvelsen af volden, finder vi det bevist, at Tiltalte 1,

Tiltalte 2 og Tiltalte 4 alle befandt sig i huset og deltog i volden.

2 nævninger udtaler:

Vi finder, at det ikke med tilstrækkelig sikkerhed er bevist, at volden blev udført af tre personer. Efter de tiltaltes forklaringer lægger vi til grund, at Tiltalte 4 gik efter de to øvrige tiltalte hen til As hus, men at Tiltalte 4 befandt sig uden for huset, mens voldsudøvelsen fandt sted.

Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder dagens forløb, hvor de tiltalte i fællesskab begik flere indbrud og opsøgte A på bodegaen, finder vi det bevist, at Tiltalte 4 var klar over – og i øvrigt kunne høre – hvad der foregik i huset. Med denne begrundelse stemmer vi, ligesom flertallet, for at finde Tiltalte 4 skyldig i volden.

1 nævning udtaler:

Jeg finder, at det ikke med tilstrækkelig sikkerhed er bevist, at volden blev udført af tre personer. Efter Tiltalte 4's troværdige forklaring lægger jeg til grund, at han befandt sig på fortovet foran huset, mens volden fandt sted. Jeg finder det herefter, og efter en samlet vurdering, ikke med tilstrækkelig sikkerhed bevist, at Tiltalte 4 havde forsæt til vold i det omfang, som fandt sted.

På den anførte baggrund og efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder dagens forløb, hvor de tiltalte i fællesskab begik flere indbrud og opsøgte A på bodegaen, finder jeg det bevist, at Tiltalte 4 er skyldig i medvirken til simpel vold.

2 dommere og 5 nævninger udtaler:

A har for landsretten forklaret, at han i dag ikke husker, at de tiltalte urinerede på ham. Han har tidligere forklaret skiftende om, hvorvidt han kunne se eller lugte, at de tiltalte urinerede på ham. På den anførte baggrund, og efter en samlet vurdering, finder vi det ikke med tilstrækkelig sikkerhed bevist, at de tiltalte urinerede på A.

1 dommer og 4 nævninger udtaler:

A har til politiet og i byretten forklaret, at han er ret sikker på, at de tiltalte urinerede på ham. Forklaringen støttes af de retskemiske undersøgelser, hvoraf det fremgår, at der blev fundet urin på A's bukser, ligesom der blev fundet spor af flere stoffer, som tillige blev fundet i de tiltaltes urin, men ikke i As blod.

Vi finder det herefter bevist, at de tiltalte er skyldige i at have urineret på A.

Efter stemmeflertallet findes Tiltalte 1, Tiltalte 2 og Tiltalte 4 herefter skyldige i forhold 6-7, dog således, at det ikke findes bevist, at de tiltalte urinerede på A, sparkede eller trampede ham i hovedet eller tildelte ham knytnæve-slag på kroppen.

Forhold 8

Det fremgår af afhøringsrapport af 16. maj 2024, at en af de tiltalte ifølge A råbte ”Hvis du ringer slår vi dig ihjel”. Det fremgår endvidere af As forklaring for byretten, at han ikke husker, om ordet ”politi” i den forbindelse blev nævnt.

Det fremgår af forklaringerne, at konflikten mellem A og de tiltalte havde sammenhæng med As eventuelle kontakt med C. Det fremgår endvidere af As forklaring for byretten, at de tiltalte i forbindelse med voldsudøvelsen sagde bl.a.: ”Nu hjælper det nok ikke at ringe til D”.

Herefter og efter en samlet vurdering finder landsretten det ikke bevist, at de tiltalte fremsatte vidnetrusler i forbindelse med voldsudøvelsen.

Efter bevisførelsen for landsretten kan det ikke fastslås, hvem af de tiltalte, der eventuelt truede med at slå A ihjel, eller om dette skete i forening og efter aftale eller fælles forståelse mellem de tiltalte.

På denne baggrund frifindes de tiltalte i forhold 8.

Th i b e s t e m m e s:

Byrettens afgørelse af skyldsspørgsmålet stadfæstes med de ændringer, at Tiltalte 2 og Tiltalte 4 frifindes i forhold 5, at alle tre tiltalte fri-findes i forhold 8, og at de tiltalte i forhold 6-7 frifindes for at have urineret på A, sparket og trampet ham i hovedet samt tildelt ham knytnæveslag på kroppen.”

Sanktionsfastsættelse

Tiltalte 1

Straffen for Tiltalte 1, der er en tillægsstraf, skal fastsættes efter straffelovens § 276 a, § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 245, stk. 1, 2. pkt., jf. 1. pkt., jf. § 247, stk. 1, § 264, stk. 1, nr. 1, og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om eufo-riserende stoffer § 30, stk. 1, jf. § 3, stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 101, jf. straffelovens § 89.

Tiltalte 1 er fra 2004 til 2012 adskillige gange straffet for vold, herunder med længerevarende fængselsstraffe for grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1. Efter 2012 er han i to tilfælde idømt straf for simpel vold begået i henholdsvis 2016 og 2020.

Det fremgår af den retspsykiatriske erklæring, at Tiltalte 1 frembyder en nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at det ikke sikkert kan udelukkes, at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare. Det fremgår af Retslægerådets udtalelse, at to voterende finder, at Tiltalte 1 muligvis udgør en så nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at anvendelse af forvaring findes påkrævet, mens en voterende finder, at han udgør en så nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at anvendelse af forvaring findes påkrævet.

Der er afgivet 17 stemmer for ikke at idømme Tiltalte 1 forvaring.

Disse voterende finder efter en samlet vurdering, herunder navnlig karakteren af de nu begåede forhold og tiltaltes tidligere kriminalitet, sammenholdt med de lægelige oplysninger og oplysningerne om tiltaltes personlige forhold i øvrigt, ikke tilstrækkeligt grundlag for at antage, at Tiltalte 1 frembyder en så nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at betingelserne for at idømme forvaring er opfyldt.

Der er afgivet én stemme for at idømme Tiltalte 1 forvaring.

Denne voterende tiltræder af de grunde, som byrettens flertal har anført, at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge den nærliggende fare, som Tiltalte 1 må antages at udgøre for andres liv, legeme, helbred eller frihed, jf. straffelovens § 70, stk. 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at Tiltalte 1 ikke idømmes forvaring.

Der er herefter afgivet 14 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder og 4 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Efter stemmeflertallet idømmes Tiltalte 1 fængsel i 1 år og 3 måneder.

Der er ved straffens fastsættelse navnlig lagt vægt på forholdenes karakter, herunder at volden i forhold 6-7 blev begået af flere i forening mod en værgeløs person i dennes hjem, og at volden medførte betydelige skader. Der er desuden lagt vægt på, at Tiltalte 1 tidligere er straffet adskillige gange for personfarlig kriminalitet.

Tiltalte 4

Straffen for Tiltalte 4, der er en tillægsstraf, skal fastsættes efter straffelovens § 276 a, § 244, stk. 1, § 245, stk. 1, 2. pkt., jf. 1. pkt., § 264, stk. 1, nr. 1, og knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1, jf. straffelovens § 89.

Der er afgivet 15 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 3 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder.

Efter stemmeflertallet idømmes Tiltalte 4 fængsel i 1 år.

Der er ved straffens fastsættelse navnlig lagt vægt på forholdenes karakter, herunder at volden i forhold 6-7 blev begået af flere i forening mod en værgeløs person i dennes hjem, og at volden medførte betydelige skader.

Tiltalte 2

Straffen for Tiltalte 2, der er en tillægsstraf, skal fastsættes efter straffelovens § 276 a, § 245, stk. 1, 2. pkt., jf. 1. pkt., jf. § 247, stk. 1, og § 264, stk. 1, nr. 1, jf. § 89.

Der er afgivet 15 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 3 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder.

Der er ved straffens fastsættelse navnlig lagt vægt på forholdenes karakter, herunder at volden i forhold 6-7 blev begået af flere i forening mod en værgeløs person i dennes hjem, og at volden medførte betydelige skader. Der er desuden lagt vægt på, at Tiltalte 2 tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet.

Tiltalte 1 har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Tiltalte 1, straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder.

Tiltalte 4, straffes med fængsel i 1 år.

Tiltalte 2, straffes med fængsel i 1 år.

Byrettens afgørelser om konfiskation og sagsomkostninger stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Hanne Aagaard

Thomas Elholm Andreas Riis Madsen

(kst.)